

fik en Indbydelse til at besøge den berømte Mand Dagen efter i hans Atelier.

Her mødte der ham en Overraskelse. Paa et Staffeli midt i Salen stod et lige fuldført Portræt i Legemsstørrelse af en ung Dame, en rødblond Jødinde, hvis fine Træk og sky Hjorteøjne han havde let ved at genkende. Det var Jakobes berlinske Halvkusine, Gehejmekommerceraadens unge Datter — Enearvingen til halvtresindstyve Millioner.

„Er hun her i Byen?“ spurgte han forundret.

„Har været. Hun rejste hjem igaar. De kender hende altsaa?“

Per fortalte, at han et Par Gange havde været i hendes Forældres Hus, men han indlod sig forresten ikke paa nogen nærmere Omtale af dette Bekendtskab. Han brød sig ikke om at mindes sine vilde Planer om at erobre denne Pengefyrstedatter, til hvis Haand Halvdelen af den tyske Adel havde bejlet.

„Hvordan er det? Er hun ikke bleven gift?“ sagde han og kunde ikke faa Øjnene fra det dejlige Ansigt, der saae paa ham med det samme stjaalne, forskende Sideblik som hin Aften ved Koncerten.

„Hun er gift, ja. Hun var hernede med Gemalen — det heldige Asen!“

„Hvad er det nu, han hedder?“

„Bieber — Dr. Bieber.“

„Ja, rigtigt! Jeg husker, jeg har set ham der i Huset. Han udmærkede sig just ikke ved Legemsskønhed. Han lignede nærmest en Vombat.“

„Ach was — Legemsskønhed!“ udbrød Mandslingen og snoede med en ametystfunklende Haand de buskede Ender af sit Krigerskæg.

„Han var maaske selv meget rig?“ spurgte Per.